

KİTAP AYRACI

-Radyo Tiyatrosu-

7. BÖLÜM

(Sahafın kapısı açılır. Yürüme sesi)

Alper: Ooo... Hoş geldin kardeşim.

Yusuf: Hoş bulduk ağabey.

(Kucaklaşırlar)

Alper: Kolun nasıl oldu?

Yusuf: Merak etme, daha iyi...

Alper: Sen nasılsın peki?

Yusuf: İyiyim. İyiyim ama... o gece aklımdan hiç çıkmıyor.

Alper: O geceyi hiçbirimizin unutmaması lazım Yusuf. Hepimiz için en kötüsü o geceyi unutmak olur.

Yusuf: İnsanı sağır eden o uçak sesleri, endişeyle senin yanına gelişim, ardı ardına gelen korkunç haberler, TRT’de darbe bildirisinin okunması, Başbakan’ın açıklaması, Cumhurbaşkanı’nın halkı meydanlara çağırması, senin sözlerin, okunan salalar, minareden gelen o kutlu ses, senin Allah’a inanmışlığın, dışarı çıkışımız, meydanlara dökülen halk, üstümüze yürüyen tanklar, her yerden yağın kurşunlar, Allahü ekber nidaları, halkın olağanüstü direnişi...

Alper: Allah bu milleti zelil etmedi çok şükür.

Yusuf: Çok şükür.

Alper: Sana ne demiştin Yusuf, hatırlıyor musun?

Yusuf: Allah bu kutlu milletin yanındadır, demiştin. Allah’ın Kahhar ismi vardır, demiştin. O her şeyi zıddı ile kahreder, bu hainleri de bu sadık milletle kahredecek, demiştin.

Alper: O gece olduğu gibi. O gece üstümüzden jetler geçerken, atılan bombalarla ayak bastığımız yer titrerken, tankların önüne durduğumuzda, üzerimize ateş açıldığında ve yanı başımızda, kucığımızda insanlar ölürken endişe ettik ama korkmadık. Hiç tanımadığımız o insanlarla millet olmak neymiş tekrar bildik, Allahü ekber dedik, Allahü ekber ve lillahil hamd.

Yusuf: Elhamdülillah.

Alper: O gece ikinci bir Kербela yaşatacaklardı bu ümmete. Ama yüreğindeki imanla bu kutlu millet dimdik ayakta durdu. Allah buna izin vermedi. Tankın, tüfeğin karşısına cesaretle çıktı bu millet, kadınıyla, erkeğiyle, genciyle, yaşlısıyla... O gece bu millet kutlu bir destan yazdı. 241 şehidimiz, binlerce gazimiz var. Allah onlardan razı olsun.

Yusuf: Amin. (Duraklar) Abi bak sana ne getirdim. (Çantasından bir paket çıkarır)

Alper: (Şaşırır) Çok teşekkür ederim. Nedir bu?

Yusuf: Aç lütfen. Benden sana küçük bir hediye.

Alper: Kerbela... Coşkun Karademir, Emirhan Kartal.

Yusuf: Biliyorsun ağabey, bu ay Muharrem ayı, Kerbela ve Hz. Hüseyin Efendimizin şehadetinin yaşandığı aydayız.

Alper: Evet Yusuf. Bugün Kerbela. Kerbela bir yanıyla susuzluktur Yusuf. Gözyaşıdır, zulümdür, kandır Kerbela. Diğer yanıyla yiğitlikdir Kerbela. Hüseyin Efendimizin ve yanındakilerin yiğitliğidir. Paylaşmaktır, mazlumluktur, şereftir Kerbela. Ve Kerbela aşktır Yusuf.

Yusuf: Eyvallah. Çok güzel anlattınız.

Alper: Estağfurullah. Hediyen için çok teşekkür ederim. Çok güzel bir hediye.

Yusuf: Sizde hep eski kitaplar, plaklar var. Onları okuyor, onları dinliyorsunuz. Bu sizde yoktur diye düşündüm. Geçen gün kitapçıdayken çalışıyordu bu albüm, çok güzeldi. Bir tane kendime aldım, bir tane de sizin için.

Alper: Sağolasın, çok incessin.

Yusuf: Dinleyelim mi bir parça, ister misiniz?

Alper: Tabi çok memnun olurum.

Yusuf: Durun ben açayım hemen.

(Cd çalar çalışma sesi, 'a koyma sesi, tuşa başma sesi. Parça çalmaya başlar. Coşkun Karademir ve Emirhan Kartal'dan Bugün Matem Günü Geldi isimli parça...)

Alper: Çok güzelmiş. Teşekkür ederim tekrar. Dinleyeceğim bu albümü.

Yusuf: Beğendiğinize sevindim. Şimdi benim çıkmam gerekiyor. Bugün birkaç işim var. İzninizi isteyeyim.

Alper: Peki Yusuf, ne demek. Unutmadan, bunu sana ayırmıştım. Necip Asım'ın... İsmi Kitap. Yani Kitap, kitabı anlatıyor. Kitaba dair her şey bu kitapta. Sen oku, gelince konuşuruz.

Yusuf: Peki, çok teşekkür ederim. Görüşmek üzere, Allahısmarladık.

Alper: Güle güle Yusuf...

(Yürüme sesi, kapının kapanma sesi)

-7.Bölüm Sonu-